

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. Варна, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Йовчев

Членове: Николина П. Дамянова
Даниела Ил. Писарова

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Георги Йовчев Въззивно търговско дело № 20233001000063 по описа за 2023 година

Производството е образувано по въззивна жалба от „ТЪРГОВСКА БАНКА Д“ АД, с ЕИК 121884560, гр. София срещу решение № 260016/09.05.2022г. постановено по т.д. № 25/2021г. по описа на ШОС, поправено по реда на чл. 247 ГПК с решение № 260026/18.07.2022г., в частта с която съдът е отхвърлил като неоснователен предявения от „ТЪРГОВСКА БАНКА Д“ АД срещу К. К. К., с ЕГН *****, иск с правно осн. чл. 422, ал. 1 ГПК за разликата над сумата от 50 469,94 евро - главница по договор за кредит от 07.09.2010г. до пълния предявен размер от 63 859 евро, както и за сумите в размер на 334.51 евро – възнаградителна лихва от 25.01.2011г. до 11.07.2011г. вкл. и 3 124.32 евро – възнаградителна просрочена лихва от 25.01.2011г. до 11.07.2011г. по договор за кредит от 07.09.2010г., за които суми има издадена заповед за изпълнение № 1663/13.07.2011г. и изпълнителен лист от 13.07.2011г. по ч.гр.д. № 2663/2011г. на ШРС.

Въззивникът счита, че решението в обжалваната част е недопустимо, респективно неправилно. Релевира доводи, че сроковете за подаване на възражение срещу издадената заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК и изпълнителен лист от 13.07.2011 г. са изтекли и производството е недопустимо. Оспорва изводите на съда за изтекла погасителна давност на част от вземането. Твърди, че дългът за горницата над 50 469.94 евро е погасен в резултат на принудително изпълнение по изп.дело N 670/2011 г. по описа на ЧСИ Даниела Златева, поради което тези суми не следва да се приспадат от общия размер на задължението, за което е издадена заповед за незабавно изпълнение. Моли съда, да обезсили решението в обжалваната част, а в условие на евентуалност да го отмени и уважи иска изцяло.

В срока по чл. 263, ал.1 от ГПК не е постъпил отговор от насрещната страна К. К..

За да се произнесе, съдът съобрази следното:

Ищецът излага, че на 13.07.2011 г., по ч.гр.д. № 2663/2011 г. по описа на ШРС е издадена заповед за незабавно изпълнение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК и изпълнителен лист, с които длъжниците „ОЙЛ МАРКЕТ“ ЕООД и К. К. са осъдени солидарно да заплатят на „ТЪРГОВСКА БАНКА Д“ АД сумата от 63 859 евро - главница по

договор за кредит № 0400.0810/07.09.2010 г., ведно със законната лихва от 12.07.2011 г., до изплащане на вземането; сумата от 334,51 евро - възнаградителна лихва за периода 25.06.2011 г. до 11.07.2011 г.; сумата от 3124,32 евро - възнаградителна просрочена лихва от 25.01.2011 г. до 11.07.2011 г.; както и сумата 2633,24 лева - разноси за държавна такса и 1766,62 лева - юрисконсултско възнаграждение. Твърди, че въз основа на издадения изпълнителен лист е образувано изп.дело N 670/2011 г. по описа на ЧСИ Даниела Златева, по което е проведено частично принудително изпълнение, като на 23.12.2019 г., между „Търговска банка Д“ АД и К. К. е сключено споразумение за доброволно погасяване на задълженията към банката, в което страните са се съгласили за размера на дължимия остатък от вземането по изпълнителния лист.

Ответникът е оспорил иска, като е изложил, че едва през 2020 г. е уведомен за образуваното изпълнително дело № 670/2011 г. по описа на ЧСИ Даниела Златева, поради което счита, че вземането с оглед датата на образуване на изпълнителното производство е погасено по давност.

Варненският апелативен съд, с оглед наведените оплаквания и след преценка на събраните доказателства, в предметните предели на жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори между страните, а и от приетите писмени доказателства се установява, че в полза на въззивното дружество въз основа на подадено заявление по чл.417 от ГПК по ч.гр.д. №2663/2011 г. по описа на ШРС е издадена заповед за изпълнение №1663/13.07.2011 г. по чл.417 от ГПК, с която длъжниците „Ойл Маркет“ ЕООД и К. К. са осъдени солидарно да заплатят на “Търговска банка Д” АД, сумата от 63 859 евро - главница за неизпълнение на парично задължение по договор за кредит № 0400.0810/07.09.2010 г.; 334,51 евро - възнаградителна лихва от 25.06.2011 г. до 11.07.2011 г. вкл.; 3124,32 евро - възнаградителна просрочена лихва от 25.01.2011 г. до 11.07.2011 г. вкл.; законна лихва от 12.07.2011 г., до изплащане на вземането, както и сумата 2633,24 лева - разноси за държавна такса и 1766,62 лева - юрисконсултско възнаграждение.

Видно от приложените доказателства, въз основа на издадения изпълнителен лист първоначално е образувано изп.дело N 670/2011 г. по описа на ЧСИ Даниела Златева, а след неговото прекратяване и изпълнително дело №1114/2020 г. по описа на същия съдебен изпълнител.

След връчване на покана за доброволно изпълнение по изпълнително дело №1114/2020 г. по описа на ЧСИ Даниела Златева, на 30.12.2020 г. длъжникът К. е подал възражение по чл.414 от ГПК, в резултат на което въззивникът е предявил и иска по чл.422 от ГПК.

Съдът намира за неоснователни доводите на въззивника за недопустимост на решението в обжалваната част, поради подаване на възражението след изтичане на срока по чл.414, ал.2 от ГПК, доколкото видно от представените по делото доказателства, заповедта за незабавно изпълнение е надлежно връчена едва на 29.12.2020 г. по образуваното въз основа на издадения изпълнителен лист изпълнително дело №1114/2020 г. по описа на ЧСИ Даниела Златева, рег. № 876, район на действие ШОС. Връчването по предходно образуваното въз основа на същия изпълнителен лист изпълнително дело № 670/2011 г. по описа на ЧСИ Даниела Златева е ненадлежно, тъй като поканата за доброволно изпълнение не е връчена на лице от кръга на лицата по чл.46, ал.2 от ГПК, нито по делото е установено, че тази покана с приложената към нея заповед за изпълнение е достигнала до длъжника.

Между страните не са спорни обстоятелствата относно сключването на договор за кредит № 0400.0810/07.09.2010 г., по силата на който банката е предоставила на „Ойл Маркет“ ЕООД стандартен кредит за оборотни средства, с краен срок за издължаване до 25.08.2015 г., по който въззиваемият К. К. е встъпил като съдлъжник. Няма спор, че кредитополучателят/съдлъжникът не са изпълнили задължение за връщане на предоставения кредит в уговорения срок, поради което банката е предприела действия за обявяване на

предсрочната изискуемост на кредита и принудително събиране на дълга. Тъй като съдебното решение е влязло в сила за сумата от 50 469,94 евро - главница по договора за кредит от 07.09.2010 г., то между страните със сила на пресъдено нещо е разрешен въпроса както относно предпоставките за обявяване на предсрочната изискуемост на остатъка от задължението, така и относно обявяването на предсрочната изискуемост по смисъла на чл.60, ал.2 от ЗКИ.

Установява се, че в хода на изпълнителното производство по първоначално образуваното изпълнително дело № 670/2011 г. по описа на ЧСИ Даниела Златева е проведена публична продажба на недвижим имот, собственост на кредитополучателя „Ойл Маркет“ ЕООД, като видно от приложения по изпълнителното дело разпределителен протокол /л194/, в полза на вискателя “Търговска банка Д” АД е разпределена сумата от 66 000 лева, с която по правилата на чл.76, ал.2 от ЗЗД са изцяло погасени задълженията разносните, лихвите и част от главницата.

Действително в това изпълнително производство първото изпълнително действие спрямо длъжника К. К. е налагането на заповед върху трудово възнаграждение, извършено на 03.09.2019 г.

На 23.12.2019 г. между въззиваемия К. и “Търговска банка Д” АД е сключено споразумение, в чл.1.2. от което, въззиваемият е признал, че предвид извършените погашения, към датата на сключване на споразумението дългът му към банката по процесния договор за кредит е в размер на 50 469.94 евро – главница и съдебни разноси в размер на 18 лева, като е поел задължение за неговото разсрочено погасяване, в срок от 24 месеца. В чл.6 от споразумението, банката е поела задължение да вдигне заповедта на трудовото възнаграждение на длъжника, наложен по изпълнително дело № 670/2011 г. Независимо от колебанията в съдебната практика относно началния момент на приложение на възприетото становище в Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК, според което в изпълнителния процес давността не спира, т.е. дали тълкуването има или не обратно действие, дори да се приеме, че до постановяване на тълкувателното решение давността е спряла да тече, с оглед липсата на извършвани изпълнителни действия спрямо въззиваемия в продължение на 2 години от датата на образуване на изпълнителното дело, на осн. чл.433, ал.1, т.8 от ГПК спрямо него, считано от 19.11.2013 г., производството по изпълнително дело № 670/2011 г. се счита за прекратено. От този момент е започнала да тече нова петгодишна погасителна давност, която към датата на извършеното първо изпълнително действие спрямо въззиваемия - 03.09.2019 г. вече е била изтекла.

Доколкото в сключеното на 23.12.2019 г. между страните споразумение, въззиваемият К. е декларирал и признал, че размерът на вземанията на банката по издадената Заповед за изпълнение №1663/13.07.2011г. и изпълнителен лист от 13.07.2011г. към датата на сключване на споразумението е в размер на 50 469,94 евро – главница и съдебни разноси в размер на 18 лева, като е поел задължение да плати посочените суми в сроковете и при условията посочени в споразумението, съдът намира, че е налице хипотезата на чл.113 от ЗЗД, а именно отказ от изтекла погасителна давност.

Неправилно първоинстанционния съд е приел, че като не са част от споразумението, вземанията на въззивника за разликата над сумата от 50 469,94 евро - главница по договор за кредит от 07.09.2010 г. до пълния предявен размер от 63 859 евро, както и за сумите в размер на 334.51 евро – възнаградителна лихва от 25.01.2011 г. до 11.07.2011 г. вкл. и 3 124.32 евро – възнаградителна просрочена лихва от 25.01.2011 г. до 11.07.2011 г. по договор за кредит от 07.09.2010 г., са погасени по давност. Тези вземания действително са погасени, но в резултат на извършените в изпълнителното производство принудителни действия, с оглед на което общият размер на дълга е намалял до размера на сумите, за които е сключено споразумението.

Съобразно разясненията дадени в т.9 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г.

на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК, макар искът по чл.422, ал.1 от ГПК да се смята предявен от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, съществуването на материалното право не се установява единствено и само към този минал момент, а следва да се съобразяват фактите от значение за съществуването му към момента на формиране на силата на пресъдено нещо - приключване на съдебното дирене, след което решението е влязло в сила. По общото правило на чл.235, ал.3 ГПК, съдът взема предвид всички факти, които са от значение за спорното право, и това са фактите, настъпили след предявяване на иска - от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до приключване на съдебното дирене в производството по иска, предявен по реда на чл. 422 ГПК, респ. 415, ал. 1 ГПК. Предвид изричното разпореждане в нормата на чл.422, ал.3 ГПК за издаване на обратен изпълнителен лист при отхвърляне на иска обаче, съдът при постановяване на решението по иска с правно основание чл.422 от ГПК, не следва да съобразява факта на удовлетворяване на вземането чрез осъществено принудително събиране на сумите по издадения изпълнителен лист въз основа на разпореждането за незабавно изпълнение в образувания изпълнителен процес.

Доколкото удовлетворяването на вземанията на въззивника за разликата над сумата от 50 469,94 евро - главница по договор за кредит от 07.09.2010 г. до пълния предявен размер от 63 859 евро, както и за сумите в размер на 334.51 евро – възнаградителна лихва от 25.01.2011 г. до 11.07.2011 г. вкл. и 3 124.32 евро – възнаградителна просрочена лихва от 25.01.2011 г. до 11.07.2011 г. е настъпило чрез осъществено принудително събиране в производството по изпълнително дело № 670/2011 г. по описа на ЧСИ Даниела Златева, което не следва да бъде съобразявано при разглеждане на иска по чл.422 от ГПК, съдът намира, че искът за установяване дължимостта на тези суми е основателен, тъй като към датата на извършване на изпълнителните действия, вземанията не са били погасени по давност.

Следователно, първоинстанционното решение следва да бъде отменено в обжалваната част и вместо това постановено решение, с което да бъде прието за установено вземането на въззивника за разликата над сумата от 50 469,94 евро - главница по договор за кредит от 07.09.2010 г. до пълния предявен размер от 63 859 евро, както и за сумите в размер на 334.51 евро – възнаградителна лихва от 25.01.2011 г. до 11.07.2011 г. вкл. и 3 124.32 евро – възнаградителна просрочена лихва от 25.01.2011 г. до 11.07.2011 г.

Предвид изхода на спора, решението следва да се отмени и в частта, с която „ТЪРГОВСКА БАНКА Д“ АД е осъдена да заплати на К. К. К., сумата от 1251 лева, представляваща разноски в първоинстанционното производство,

С оглед направеното искане и на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, въззиваемият следва да бъде осъден да заплати на въззивника останалата част от направените в първоинстанционното производство разноски, в размер на 784.17 лева, както и направените във въззивното производство разноски за заплащане на държавна такса, в размер на 659.03 лева и възнаграждение за защита от юрисконсулт, в размер на 300 лева.

Мотивиран от гореизложеното и на осн.чл.272 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260016/09.05.2022 г. постановено по т.д.№25/2021 г. по описа на ШОС, поправено по реда на чл. 247 ГПК с решение №260026/18.07.2022 г., в частта с която е отхвърлен предявения от „ТЪРГОВСКА БАНКА Д“ АД, със седалище гр.София, ЕИК 121884560 срещу К. К. К., с ЕГН *****, иск с правно осн. чл. 422, ал. 1 ГПК за разликата над сумата от 50 469,94 евро - главница по Договор за кредит от 07.09.2010г. до пълния предявен размер от 63 859 евро, както и за сумите в размер на 334.51 евро –

възнаградителна лихва от 25.01.2011г. до 11.07.2011г. вкл. и 3 124.32 евро – възнаградителна просрочена лихва от 25.01.2011г. до 11.07.2011г. по Договор за кредит от 07.09.2010г., за които суми има издадена заповед за изпълнение № 1663/13.07.2011г. и изпълнителен лист от 13.07.2011г. по ч.гр.д. № 2663/2011г. на ШРС, както и в частта, с която „ТЪРГОВСКА БАНКА Д“ АД е осъдена да заплати на К. К. К., сумата от 1251 лева, представляваща разноски в първоинстанционното производство, като вместо него постановява:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че К. К. К., с ЕГН ***** от гр.Шумен, ул.“Съединение“ 120, ап.4 дължи на “Търговска банка Д” АД, ЕИК 121884560, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Красно село”, бул. "Ген. Тотлебен" № 8, сумата от **13 389.06 (тринадесет хиляди, триста осемдесет и девет евро и 06 евроцента)**, представляваща разликата над сумата от 50 469,94 евро - главница по договор за кредит от 07.09.2010г. до пълния предявен размер от 63 859 евро, както и сумите от **334.51 (триста тридесет и четири евро и 51 евроцента)** – възнаградителна лихва за периода 25.01.2011 г. до 11.07.2011 г. вкл. и **3 124.32 (три хиляди сто двадесет и четири евро и 32 евроцента)** – възнаградителна просрочена лихва за периода 25.01.2011 г. до 11.07.2011 г. по договор за кредит от 07.09.2010 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение №1663/13.07.2011 г. и изпълнителен лист от 13.07.2011 г. по ч.гр.д. № 2663/2011 г. на ШРС.

ОСЪЖДА К. К. К., с ЕГН ***** от гр.Шумен, ул.“Съединение“ 120, ап.4 **ДА ЗАПЛАТИ** на “Търговска банка Д” АД, ЕИК 121884560, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Красно село”, бул. "Ген. Тотлебен" № 8, останалата част от направените в първоинстанционното производство разноски, в размер на **784.17 (седемстотин осемдесет и четири лева и 17 ст.)**, направените във въззивното производство разноски за заплащане на държавна такса, в размер на **659.03 (шестстотин петдесет и девет лева и три ст.)**, както и сумата от **300 (триста) лева**, представляваща възнаграждение за защита от юрисконсулт, на осн. чл.78, ал.1 и ал.8 от ГПК.

Решението подлежи обжалване при условията на чл.280 от ГПК пред Върховен касационен съд на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____